

20 YANVAR

"Bakının dərdi var, Bakı xəstədi.
könül intizarda, göz yol üstədi".

S. Vurğun

Bakının yuxusu
dağılmışdı küçələrə,
Od ələndirdi
ışığı gələn pəncərələrə,
Göydən ölüm yağdı yerə...
Ruhlar yaralıların
fəryadını tutub
çıxırdılar
Allahın yanına:
Göylərdən baxırdılar
torpağın üstündə
SSRİ-nin xəritəsinə
bənzəyən yaralı canına...
O aylı gecədə,
Ah-vaylı gecədə
için-için ağlayırdı Bakı,
Gilavarla oxşayıb,
Ay işığıyla
övladlarının yaralarını
bağlayırdı Bakı

Əsgərlərin gözlərindən
ölüm gülümsəyirdi:
Küçələrdə
"siyasətçilər" şüar,
Analar ağı deyirdi:

Qanına qəltan oğul,
Gün kimi batan oğul,
Bizdən nigaran olma,
Sağ olsun atan, oğul.

Yağılar yaman gəldi,
Döyüşə zaman gəldi.
Səngərin boş qalması,
Yerinə atan gəldi...

Yaşarsan əməlinlə,
Azadlıq illərinlə.
Neyləyəcəkdin, axı,
Bu yalın əllərinlə?!

Dağ üstə dağım mənim,
Od tutur ağım mənim.
Öldün, dedin yaşasın
Ana torpağım mənim.

Torpağım, daşım ağlar,
Bacım, qardaşım ağlar.
Boyuna qurban, oğul,
Yanar göz yaşım, ağlar.

Boyuna qurban, oğul,
Boyunu yer aparır.
Toyuna qurban, oğul,
Toyun şivən qoparır.

Güllələdilər,
    bayrağımızda ulduzu, ayı
                            güllələdilər.
Bir oğulu nişan alıb
    neçə nişanı
                            toyu güllələdilər.
Dibçəkli eyvanları,
    Havanı, suyu güllələdilər.

Ölülər sıxılmış
    ovuclarından
    azadlığı buraxmaq
    istəmirdi,
Divarlarda qalmış
    qanlı əllərin izləri də
    "Azadlıq" deyirdi.
Bakı qanlı paltarını
    geyirdi...
Qanlı köynəyinə bürünənlər

şəhidlik zirvəsinə gedirdi.
Orda onların ikinci
    həyatı vardı,
Zirvədə ağappaq libas geymiş
    ana vardı,
    bacı vardı,
    ata vardı...

Yanvar 1995

Nüsrət Kəsəmənli